

Sygn. akt II Ka 60/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Iwony Filimoniuk

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2023 r.

sprawy **Z. C.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 8 grudnia 2022 r. sygn. akt II K 1279/22

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 zł tytułem opłaty za II instancję oraz obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 60/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 08.12.2022r. sygn.. akt II K 1279/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	Wskazane w apelacji	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.</p> <p>W żadnym razie nie można zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, iż przy rozpoznaniu przedmiotowej sprawy Sąd I instancji dopuścił się naruszenia przepisów postępowania wskazanych w treści zarzutu.</p> <p>Sąd Rejonowy zgromadził, może niezbyt obszerny, ale wystarczający materiał dowodowy, w zupełności wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Wprawdzie oskarżony, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i na rozprawie, nie przyznał się do stawianego zarzutu twierdząc, że bezpośrednio przed przyjazdem radiwozu nie kierował ciągnikiem, który – z uwagi na przebitą oponę miał pozostawać unieruchomiony na polu, niemniej te jego wyjaśnienia skutecznie zostały zakwestionowane przez zeznania T. K.. Jest to świadek będący funkcjonariuszem policji, który udał się na interwencję w związku z informacją o</p>		

oskarżonym, który miał się poruszać ciągnikiem w stanie nietrzeźwości w miejscowości K.. Właśnie w trakcie patrolowania tej miejscowości świadek zauważył znanego mu ze wcześniejszych interwencji Z. C., który poruszał się drogą publiczną ciągnikiem z podłączoną do niego przyczepą samozbierającą. Na widok radiowozu oskarżony zeskoczył z ciągnika i podjął bezskuteczną próbę ucieczki, a przeprowadzone u niego badania alkometrem wykazało stężenie 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Takiej treści zeznania T. K. złożył w postępowaniu przygotowawczym, a następnie powtórzył na rozprawie przed sądem. Sąd I instancji nie miał żadnych przesłanek, podstaw aby tym zeznaniom odmówić wiarygodności. Nic nie wskazuje, aby świadek składając takiej, a nie innej treści zeznania mógłby się kierować jakimiś względami osobistymi (zemstą, niechęcią) zmierzając do bezpodstawnego, niezgodnego z prawdą pomawiania oskarżonego. Świadek zrelacjonował jedynie to, co zaobserwował w trakcie wykonywania przez siebie obowiązków służbowych. Zaznaczyć należy, że opisanych wyżej czynności związanych z zatrzymaniem Z. C. świadek dokonywał wraz z drugim funkcjonariuszem policji znajdującym się w radiowozie. Dlatego nie sposób przyjąć, aby – nie mając w tym żadnego, osobistego interesu – T. K. mógł się narażać na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań relacjonując zdarzenia niezgodnie z faktycznym ich przebiegiem, skoro mogłyby one zostać zakwestionowane przez towarzyszącego mu innego funkcjonariusza policji. Powyższe pozwala uznać, że ocena tego istotnego dowodu dokonana przez

sąd meriti zgodna jest ze wskazaniami art. 7 kpk, nie przekracza granic oceny swobodnej i nie może być skutecznie zakwestionowana przez skarżącego, który we wniesionej apelacji nie był w stanie oceny tej zdyskredytować. Nie można bowiem uznać za merytoryczną argumentację zawartego w apelacji stwierdzenia, że sąd „dał wiarę policjantom, którzy wobec oskarżonego nie żywią sympatii i zwyczajnie się myślą” , skoro w żaden sposób nawet nie podjęto wykazania tych okoliczności.

Oceny zeznań świadka T. K. w żadnym razie nie podważa załączone do akt przez oskarżonego zdjęcie ciągnika z widocznym brakiem powietrza w lewej, przedniej oponie. Po pierwsze nie wykazane zostało, aby na zdjęciu tym znajdował się właśnie ciągnik, którym oskarżony miał kierować w dniu, w którym został zatrzymany przez policjantów. Po drugie – brak jest podstaw do przyjęcia, że zdjęcie to wykonane zostało właśnie w dniu 20 sierpnia 2022r. i to o godz. 17.27, ponieważ nie przesądza o tym taki właśnie czas naniesiony tuszem na zdjęciu. Tylko gwoli ścisłości podnieść należy, że czynność z udziałem oskarżonego (badanie alkometrem) zakończyło się o 16.15 – protokół zatrzymania osoby, co powoduje, że niewykluczonym było wykonanie przedmiotowego zdjęcia już po zwolnieniu oskarżonego z Komisariatu Policji w S..

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, iż nie można mieć żadnych wątpliwości co do prawidłowości ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji w zakresie przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu, co wyklucza

<p>możliwość zastosowania instytucji z art. 5 § 2 kpk. W żaden sposób autor apelacji nie próbował nawet wykazać na czym miałyby rzekomo polegać naruszenie art. 4 kpk, czy 410 kpk, dlatego Sąd Odwoławczy nie widzi potrzeby odnosić się do tej kwestii.</p> <p>W sytuacji, gdy nie została zakwestionowana ocena dowodów będąca podstawą ustaleń faktycznych (jako zarzut pierwotny) brak jest podstaw również do podważenia będących wynikiem tej oceny ustaleń faktycznych.</p>		
Wniosek		
Wniosek o uniewinnienie	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutów warunkowała niezasadność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Zasądzono od oskarżonego opłatę za II instancję oraz wydatki postępowania odwoławczego.

7. PODPIS